

063 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige vereniging "Sliedrecht")

Êên van de veule

"Dut is 't verhaol van zô mor 'n baggeraer. 'k Denk dat 't een deursnee is van zô iemand die z'n Slierechsen aerd nooit verloochend hêt. Hij hêt in aale werelddêele gewaarkt en mit consuls van verschaaijene lande gesproke. Hij sprak anderande vreemde taole, maor is aaltijd êênderand gebleve, zwijgsaom en dôôdgewoon.

't Is 1938 as-tie voor een Fransosische maotschepij naer de Goudkust in Aofrikao vertekt. Zô 'n karwaaichie duurde mêêstal we een paor jaer, dat was hêel gewoon. Ze gonge mit de bôt, die raais allêên al duurde een paor weke. 't Waark zat tege, daerdeur kwam d'r een half jaertie bij. Dan wordt 't 1940 en d'n twêede wereldoorlog breek uit. Onze Slierechse baggeraer maarkt 'r daer aan de Goudkust waainig van, maor van trugkomme naer Nederland is gêên spraoke meer. Zôdoende komt 'r nog is vijf jaer bij. De perblemen staopele onderdehand op.

't Waark is klaor, maor d'r is hêemel gêên ketàk mit Europao meer. D'r kom gêên post en gêên geld. Hij is, net as zôveul van z'n soortgenote, aarg zuinig, maor vijf jaer is wel hêel lang om te overlappe. Dan maakt-ie kennis mit een Engelse ingenieur die in een diamantmijn in Kaomeroen waarkt. Daer waarkt-ie dan ok nog een hortie.

Z'n vrouw in Slierecht breek 'r temet ok d'r harses over of ze mekaor nog trug zouwe zien. D'r wazze gêên kaander, dus voor heur is 't dubbeld êênzaam. Ze kom ok wel aarg krap te zitte en kan de endjies nie meer an mekaor knôope, maor ze krijg 'n hôop steun van familie.

As t'r nae acht jaer weer over en weer geschreve kan worde, is t'r grôte dankbaorhaaid. Hij kan nog nie naer d'n dijk komme, omdat 'r bekant nog gêên vervoer is. Vliegmesiene zijn d'r nie meer en mor hêel waainig bôte. Daer kwam nog bij dat de zêe vol mit mijne lee. Zôdoende kwam d'r bekant nog een hêel jaer bij. 't Zel daer in de haove van Amsterdam wel een aarg ontroerend mement gewist zijn voor aalebaai. Ze belove mekaor dat-ie nooit meer naer 't buiteland zal gaon!

Twêe jaer houdt-ie 't uit an d'n dijk, dan komt 'r een pracht van een aanbieding voor 'n putjie in Indo-Chinao. De grôte bôttraaize zijn ondertusse verleeje tijd geworde en je vlieg t'r in een paor daege heene. Je hoof dus nie meer veule, veule jaere achterêên van huis. Hij bedenke z'n aage nie lang. Hij gaot.

Dut tekent, denk ik, d'n echte baggeraer. Hij is de vrijghaaid van waarke gewend. Hij wil zelf z'n aage tijd indêele. Hij wil niet gebonge zijn an anderande wette en wetjies, an bonde en lônbepaolinge. Hij geef z'n aage voor honderd percent an 't baggerwaark en daerbij mot niks 'm in de weeg staon. Is 't deuze instelling van de baggeraer die Slierecht z'n grôte naam hêt bezurgd op dut gebied?"